

[Poul Nielson]

har ikke været muligt at skabe dynamik og fremgang ved hjælp af tilskudspolitikken.

Hr. Jørgen Jensen sagde, at vi kan i Sverige hente den nødvendige erfaring. Man havde lyst til at spørge, om vi så også i Sverige kunne hente den nødvendige kapital, for det er for mig at se nok så interessant. Det er ikke så svært at forestille sig, at hvis staten, samfundet, sagde: vi skal have så og så stor en skibsbygningsindustri i Danmark, så kunne vi lave det, men mon det danske samfund som sådant og skatteborgerne ville synes, at det var lige den allermost rigtige måde at bruge netop så mange penge på? Det spørgsmål synes jeg det er nødvendigt at præcisere.

Det har også været hævdet, at der var en EF-sammenhæng bag værftskrisen, at de store lande i EF yder direkte støtte, og at dette skulle afspejle EFs politik. Det første er rigtigt, men det andet er forkert. EFs politik fremgår af det fjerde direktiv om skibsbygningsindustrien af marts 1978. Det går tværtimod ud på at opstille så stærke begrænsninger som muligt i landenes tilskud. Når man ikke kan komme længere, end man er, skyldes det, at EF ikke er stærkere, end tilfældet faktisk er, på dette område. Der er tale om en omvendt situation i forhold til den argumentation, man forsøger at komme frem med.

Hr. Jørgen Jensen kom også med en bemærkning om, at det ville være umuligt at nationalisere. Jeg skal ikke komme ind på, om det ville være nogen god idé. Men at det skulle være umuligt på grund af EF er fuldstændig grebet ud af den tomme luft. Vi har set nationalisering af skibsværftsindustrien i en række EF-lande. Det er ikke det, der er problemet. I teorien – jeg understreger i teorien, desværre – er problemet, om man konkurrenceforvrider. Det er det, man beskæftiger sig med. Ejerforholdet er fællesmarkedet uvedkommende.

Vi har fra socialdemokratiets side været enig med regeringen i den linje, der hidtil har været fulgt. Vi har vendt os mod anvendelsen af statslån til udviklingslandene til finansiering af skibe, der ikke har en specifik, egentlig udviklingsfremmende effekt i de pågældende u-lande. Vi har også været enige i det hensigtsmæssige i den indirekte støtteform, der har været den dominerende gennem rederstøtten. Der er noget sundt i, at vi gennem denne støtteform undgår at havne i

en situation, hvor vi støtter bygningen af skibe, som ingen vil sejle med.

Vi ser det ikke som noget princip at begrænse elementerne i værftspolitikken til de færrest mulige. Vi er åbne over for overvejelser i stil med, hvad der er blevet foreslået fra kontaktudvalget, eller andre ideer, som kommer op, f.eks. skrotning, dobbeltskrog i tankere og hele diskussionen omkring produktudvikling og omlægning af produktionerne. Vi synes, det kan være rigtigt at fremhæve her, når vi diskuterer henstillingerne, anbefalingerne, fra kontaktudvalget, at vi er parate til også at tage andre ting op.

Vi vil især være positivt stemt over for en fremskyndelse af statsordrer. På den måde får vi noget reelt for pengene samfundsmæssigt, og der er mange felter, hvorpå vi kan dække et behov. Jeg skal ikke gå i detaljer, men bare give udtryk for, at socialdemokratiet ud fra et egentligt beskæftigelsesmæssigt synspunkt finder det rigtigt at fremskynde så mange ordrer som muligt.

Et ikke helt stort, men i visse situationer ganske afgørende element ligger i den såkaldte matchingordning, som muliggør, at man fra staten kan dække den forskel i tilbuddene, som kan opstå, hvis et dansk værft kan påvise, at et værft i et andet land har fået statsstøtte til at bringe deres pris ned med i en licitation. Problemet er, at bevisbyrden ligger hos værfterne selv, og at det er meget vanskeligt at få eftersporet og afdækket disse støtteordninger i de enkelte situationer fra de andre lande. Her burde vi måske gøre en særlig indsats ved at gå ind i de enkelte sagers behandling, efterforskning, mere aktivt end hidtil. Man kunne godt fra udenrigsministeriet og handelsministeriet ud fra et ønske om at stå servicemæssigt til rådighed her mere aggressivt engagere sig i disse enkeltsager til afdækning af matchingsituationer og til at få bevisførelsen klarere frem. Det ville i øvrigt også have den virkning, at vi fik kastet mere lys generelt på karakteren af de forskellige støtteordninger i de andre lande, hvilket kun kunne styrke vores egen forhandlingsposition i forsøgene på mere generelt i de forskellige organisationer at få afskaffet eller begrænset disse støtteordninger.

Vi mener, at værftssektoren fortsat vil være af meget vigtig betydning i det samlede danske industribillede. Vi mener også, at net-